

[Ragnhild Andersen.]

Det er efter min mening derfor ufatteligt, at man ikke vil ofre denne beskedne sum, når man ved, hvor meget det betyder for mere end 50 000 enlige mødre.

Hvad angår børnebidraget, kunne min gruppe også tænke sig, som jeg allerede har sagt ved første behandling, at det ikke alene skulle kunne ydes til det 18. år, men op til det 21. år, for så vidt barnet er i lære eller under uddannelse. Jeg opfordrer udvalget til at overveje dette, ikke mindst i betragtning af de seneste meddelelser fra arbejdsmarkedsrådet om, at de unge i vore dage kommer i lære langt senere end før. 28,7 pct. af de unge, der gik i lære i håndværk og industri, var over 17 år, før de kom i lære.

Ændringsforslag nr. 3 går ud på, at der til de meget dårligt stillede yngre enker og andre enlige mødre gives et særligt tillæg, et moderbidrag, når mødrene på grund af store forsørgerbyrder, gennemførelse af uddannelse, nedsat erhvervsevne, svigtende helbred eller andre utilregnelige årsager ikke er i stand til at skaffe sig eller påtage sig arbejde. Det er med andre ord meningen, at det skal gives til dem, der kun har underholdshjælp eller uddannelseshjælp at leve af og altså ingen indtægt har ved siden af denne beskedne hjælp. Hvis man ikke strækker sig videre med hensyn til underholdshjælp og uddannelseshjælp end foreslået, vil det simpelt hen ikke være gørligt for de fattigste unge enker og enlige mødre at forbedre deres boligforhold, ej heller deres børns uddannelse eller at sikre deres egen uddannelse. Det var nogle af de spørgsmål, som kommissionen i 1953 særlig pegede på som særdeles vanskelige for de enlige mødre.

Moderbidraget er foreslået til det bidrag, som en moder må betale, hvis hendes barn er anbragt uden for hjemmet, altså $\frac{2}{5}$ af det, man regner det koster at forsørge et barn. Det ville i dag betyde 648 kr. mere årligt i København, 576 kr. i købstæderne og 492 kr. mere i landkommunerne, hvis det blev gennemført. Det ville give de mødre, der ikke kan arbejde, en nogenlunde dækning for børnenes forsørgelse, svarende omtrent til det pensionsbidrag, som en tjenestemandsenke kan få til sit barn, på ca. 1 500

kr. Det vil ikke være spor for meget efter vor opfattelse.

I ændringsforslag nr. 4 foreslår vi, at underholdshjælpen, der i dag kun er 85 pct. af enkepensionens beløb, bliver forhøjet til det samme som enkepensionen, som den nu fastsættes. Ligesom ændringsforslag nr. 3 tilsigter dette ændringsforslag også en påkrævet forbedring for de allervanskeligst stillede enker og enlige mødre, de yngre, der har børn, og som ikke kan skaffe sig eller påtage sig arbejde af hensyn til store forsørgerbyrder eller andre vanskeligheder, sygdom, nedsat erhvervsevne, således som det er formuleret i ændringsforslaget. Hvorfor i alverden skal en ung enke på f. eks. 35 år med 3-4 børn, måske flere, have 15 pct. lavere indtægt end den, hun kan nå den dag, hun bliver 45 år og kan få pension? Det er i de unge år, når børnene er små, enken og den enlige moder i særlig grad har behov for at være økonomisk betrykket. I de år, hvor børnene er små, er der brug for, at de ikke alene får den mad, de trænger til, men også de gode boligforhold o. s. v., som er fornødne for alle, også for de enlige mødre, og som så mange af dem må savne. Kan en sådan mor ikke arbejde i dag, er hun uhyre vanskeligt stillet med den beskedne hjælp, der er 15 pct. mindre end folkepensionen, og som fortsat foreslås — både uddannelseshjælpen og den øvrige løbende hjælp til de vanskeligt stillede — sat til 85 pct. af enkepensionen.

Dansk Kvindesamfund har ønsket uddannelseshjælpen forbedret. Min gruppe er helt enig heri. De forslag, min gruppe har stillet om at bringe underholdshjælpen og uddannelseshjælpen op på 100 pct. af enkepensionen og om til de særligt vanskeligt stillede at yde et moderbidrag, vil også betyde en forbedring af uddannelseshjælpen, som vil muliggøre det for de yngre enker og enlige mødre at gennemføre en uddannelse selv, hvorved de måske senere bliver i stand til at klare sig uden pension og uden underholdshjælp.

Det er alt for få, der gør brug af underholdshjælpen og først og fremmest af uddannelseshjælpen i dag, og jeg tror, det er, fordi den er for karrigt tilmålt; det tager jeg ikke i betænkning at sige, omend man gør gældende, at der kan fås noget mere